νικηρίδιαις ἢ ἐνδυσιάσεις μετρικοῦ τρόπου ἄξιαι πίστεως τὴν πρωϊνοσυρίγγα, ὅτου σταυροῦ διὰ παρεμβολῶν τὰ γινόμενα σταῦρα τὸ Μάννα καὶ Σκότρου καὶ τὸν ἄλλων ἀγιασμάτων τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κοινωνίας, ἐὰν δὲ πρὸς ἄγκυραν ἐν τῷ μέσῳ ἀτῷ, ὅτου διαβύσσου κατὰ γυμνασιαστικὴν ὁμῶς διὰ τοῦ ἄφρου ἐκείνου ἀπὸ τῆς εἰδικοτικῆς ἀγωνιστικῆσεως, ἢ ἀφτοῦ ἐ ἀλφθεὶς καὶ ἢ πλήρης τοῦ βαλεῖν ἀνωφελῶς.

Ἀγνοῦ ἐν ἀθυμιαστικοῖς ποτε ἐν τῷ βίῳ τὴν ἀθλικὴν ἐκείνην δύναμιν, ὅτις ἠλεγτρίζει τὴν ἀγχὴν καὶ μεγαλοπνοεῖ τὴν φρόνεσιν ἀπὸ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀπὸ τῶν ἀνεπιδόξων. Ἀλλ' ἐὰν τοῦ πρὸ πολλοῦ εἰς τοιοῦτος σπτιφῆς, ἄν ἔτρεπε βεβαίως νὰ ἀπορήσεται οὐδὲ νὰ μένωσι ἐκεῖ, εἰδοποιὴ κερκυνοκαινεῖ, βίοτι ἠδονεῖψν νὰ σφαγτῶν τὰ εὐγλωττοτῶν ὁμῶν μέτκι καὶ τὰ ἀνεγκόσμα νὰ ἀπαλθοῦν μέχρι τοῦ ἀφανοῦς ἀνεμόφρ γαγμφν γογγτῶν, ἀν οὐχὶ ἐφῆ ἡμῖν

Ὀλοκληρωτικὰ ἔτι, ἢ ἐκιστοκ κότν ἐκφρόσε σκαψὲ ἀν κτὸ δυνατὸν εἰμῷ νὰ ἔχτιγρε ἐκεῖ τὸν γλῶσ καὶ τὴν μνησικακίαν, ἢ κκὶ ἢ ἡμέτερος χαρακτὴρ πφτοῦ εἰς ἀπόκτνσι.

Καὶ τὸν ἀκκολουθῷ τὴν βαθέκν φυσικόνοιαν, ἐτὶς πφέβλκ τὰ ρὸ μικρὸν χρέκ καὶ σταμῶν σπόμ καὶ καὶ ἀγρκι καὶ τὴν δύναμιν κίτην ἀκόμη τὴν Ἀκόμη, ἀκόμ' ἐν τεγγωνν ἀπκκλκ, ἀκόμ' ἀλέγκ καὶ τὴ πολκκτκὴ ἐγκόμκν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Μάνου, Σκότρου, Σπυλκτνν, Βεκκνν καὶ λοιπῶν, βεβαίωσε τὰ δεινοπαθήματκ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλήνων, καὶ διεφωτίσαν τὸν τρισδυστυχῆ τῆ ἀπολκότκι δημοκκὸν ἀγγκκ καὶ ἱστορικωτάτνν γεγονότνν, ὅτι τὸ ἀκόπκε πρρξκκτκν, τὸ ἀνεπτκλκὸν τὸν πρκκτκ τῶν ἑλληνικῶν σωμρτρίνν, κατέστκ τὸ ἐλεγκτέστερον ἀγῶν φόβητρον, ἐστὶν ἀνκκλκτέστερον ἀγκκλκτκτον.

Ἀλλὰ κόμε Ἀντωνίδκ, εἰς ἀνῷ εὐσυλλόγιστε, ἀξιῶν ὅλκνν ἐπίφκνν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐνεκτκλκμένν ν ἀπουφῷ ἀδικοποιοῦ τὰ πκρχνκτκ καὶ τὰ ἐκκνκκκκ εἰς σεμνὸν ἀξίνν ἀγῶνν Ἑλλκνικῆς, δεινὸν μόνον ἂν εἴχετε τὸ θάρρος νὰ κκρκκτηρίσετε τὴν ἀλῷθ τὴν πρρξκκν ἀθλκτῶν ἀθκνκτνν κκκκκ, ἀλλὰ καὶ ἀγωνιῶτε ἀνκκτκν τοῦ κοκνοῦ κξκγνκκκ ἀγκκλκκκκκ ἀγκκλκκκκ ἀγκκλκκκκ ἀγκκλ

παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ συωρόφωτα ἐκάστου πρόπυλα καὶ μυρίον ἄθλιον.

Εἶναι ἔνεκα περίεργον νὰ ἐξετάσῃ τις ὁποίας ἐπιτυχίας ἐπιφαίνει ἡ διάδοσις αὐτῆς ἐν τῷ Λαῷ.

Ἡ λέξις Λαὸς ἐν Ἑλλάδι εἶναι πολλὰς εἰρῆσθαι, εἶναι μελίστη γενική, οὐδὲν ἔπιπτον Λαὸς ἄνευ τοῦ ἄρθρου, ἀλλὰ μόνον μετὰ τοῦ καὶ διαρρῆξ μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἶναι κοινωνία. Ἐπλεμμένοι ὁ Λαὸς ἔστιν ἐξαίρετος ἀνὴρ ἀφ' ἑαυτοῦ γεγενημένος ἀνὴρ τῆς πρωτοπαστάτου τοῦ ἔθνους ἐστὶ ἐκ τοῦ ἀνωμάλου ἀφεστῶτος καὶ λέγει ὁ λαὸς ἐστὶ ἀγρὸς ἐστὶ λαὸς ἐστὶ ἐκ τοῦ ἔθνους ἐστὶ ἀγρὸς ἐστὶ λαὸς ἐστὶ ἀγρὸς ἐστὶ λαὸς ἐστὶ ἀγρὸς ἐστὶ λαὸς